

Dpfattelse beklagelig; for det Første fordi Toldloven for Diebliffet foreligger; den har været til Behandling i det andet Thing, og man er i Almindelighed optagen af de Spørgsmaal, der dermed staa i Forbindelse. Der var i den ærede Finantsministers Udtalelser ved Toldlovens Forelæggelse i Landstthinget en Udtalelse, som jeg særlig mærkede mig; og som indeholdt ligesom et Program; det var nemlig den, at hvis vi ikke havde haft et bestaaende Beskyttelsessystem hert Landet, vilde Ministeren have været i stor Tvivl om, hvorvidt han vilde anse et saadant System for rigtigt. Denne Udtalelse indeholder et Program, idet der deri ligger, at man ikke bør gaa videre i protektionistisk Retning, end vi allerede i de forløbne Aarhundreder ere komne. Men hvis man ad administrativt Veik kan indføre en Protektionisme, som gaar endogaa langt ud over, hvad nogen Lov vilde etablere, idet der indføres Forbud, permanente Forbud, mod Indførsel af Kvæg, en anden Dag maaske Forbud mod Indførsel af Heste, Svin eller andre Husdyr, hvis man i Konsekvens dermed ad administrativt Veik kan udelukke Vareindførsel og forbyde Persontrafik af Frygt for Pest og lignende Farsoter, hvad der jo vil kunne forhindre Handel og Wandel i lange Tider, fordi Smitten kan bringes ind med Varer eller Mennesker og angribe Befolkningen, og Mennesker bør dog stilles ligesaa høit som Dyrene i saa Henseende — saa kommer man i Virkeligheden ind paa et økonomisk System, som er helt udenfor det, som maa kaldes det legale. Det er endogaa saaledes, set fra et Toldstandpunkt, at en Beskyttelse af den Art, som er etableret ved Indførselsforbudet mod svensk Kvæg i Reglen betragtes som den alleruheldigste, idet det faktisk bliver et Forbud mod Indførsel af et Naaprodukt. I Virkeligheden er Kvæget jo et Naaprodukt, som kommer ind for at forædles eller benyttes som Maskine: det forædles ved Fedning eller benyttes som Maskine til at producere to Stoffer, vi Alle kjende, og som ere af allerhøieste Betydning. Jeg paastaar altsaa, at dette permanente Forbud, som efter min Dpfattelse umulig længer kan støtte sig paa veterinaere Hensyn, efterat det er godtgjort, at der ikke er Lungesygge i Sverig, faar en almindelig økonomisk Betydning og maa ses fra et økonomisk Standpunkt. Det høie Landstthing indtog en Stilling, som gjør, at netop Agerbruget i den Kamp om de forskjellige Toldinteresser, som nødvendigvis reiser sig ved Toldlovens Behandling, kommer til at staa overordentlig smukt og overordentlig stærkt, idet nemlig Landstthinget strøg Ostepolden, den eneste Smule Beskyttelse, Land-

bruget har, medens det iøvrigt maa bære alle Byrderne og alle Ulemperne ved det protektionistiske System, som man i det Hele mener ikke at kunne komme bort fra; men hvad nytter en saadan Stilling, naar man samtidig driver protektionistisk Politikk til Fordel for Landbruget ad anden Veik og udsteder Forbud, som i en ganske anden Grad griber ind i det økonomiske Liv end Toldsatser, thi selv Tidsfjands protektionistiske Toldsatser paa Kvæg, Korn o. s. v. kunne paa ingen Maade siges at gribe saa dybt ind i Handel og Wandel som et administrativt Forbud, der opretholdes aarevis og altsaa ligefrem bliver en permanent Faktor i det gjensidige Samvæn mellem Landene. Det er efter min Mening en agrarisk Forbudspolitik, som fuldstændig vil tilintetgjøre den smukke Stilling, Landstthinget har forstaaet at hævede for Agerbruget i Kampen om Toldinteresserne. Jeg kommer dernæst til Forholdet til Sverig. Jeg skal lade den politiske Side af Sagen ligge, skjøndt det dog ikke forekommer mig at være aldeles ligegyldigt, om man, saaledes som det staaer for mig, uden Nødvendighed, eller fordi man ensidig pleier sine egne Interesser, sætter ondt Blod mellem de forskjellige Nationer, og jeg skal ogsaa se bort fra, at talrige Danske have nedsat sig i Sverig; man kan jo sige derom, at de derved have løst sig fra Moderlandet, og at dette ikke længer har Forpligtelse imod dem. Jeg vil blot nævne som en Kjendsgjerning, at der er meget dansk Arbejde og mange danske Kapitaler nedlagt i Sverig, og at de Danske der, som i det Hele føle sig knyttede til Moderlandet og følge Alt, hvad der her foregaar, med den største Interesse, føle sig pinlig berørte ved at se, at Daand, der i saa mange Henseender ere nødvendige, overføres, saaledes som det staaer for dem og Mange her, uden Nødvendighed, i hvert Fald uden nogen for dem synlig Nødvendighed. Jeg skal, som sagt, forbigaa dette og holde mig til den økonomiske Side af Sagen. Jeg skal da blot minde om den overordentlig store Interesse, Kjøbenhavn og Verne have af Forbindelsen med Sverig. Kjøbenhavn var ikke en Kvart-Millions-Stad, naar den ikke tillige i økonomisk Henseende var Hovedstaden for det sydlige Sverig, navnlig for Skaane, og naar de Interesser, der udivilles, stadig skulle trues ved Forbud, som efter min Mening umulig kunne støttes paa Landet end en økonomisk Politikk — det maa ligge bagved — som vil gaa ud paa ensidig at værne om de danske Interesser. I saa Fald vil efter min Dpfattelse de store økonomiske Fordele, Danmark kan have af Forbindelsen med